

Rol.6220.7.2016

**Samorządowe Kolegium
Odwoławcze w Łomży
ul. Nowa 2
18-400 Łomża**

dotyczy: decyzji nr. Rol.6220.7.2016 z dnia 17.05.2017r, odmawiającej ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia pn. „Budowa dwóch chlewni do tuczu 2x 1300 szt. świń (307 DJP), z kanałami podrusztowymi na gnojowicę, zbiornika na nieczystości płynne o pojemności min. 9m³, przyłącza elektroenergetycznego i wodociągowego”, realizowanej na terenie obejmującym część działki nr 156, położonego w obrębie Leopoldowo, gm. Miastkowo.

W odpowiedzi na postanowienie nr SKO.412/15/2017 z dnia 08.06.2017r w sprawie uzupełnienia materiału dowodowego, wyjaśniam jn.:

- Odmowa ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla w/w przedsięwzięcia podyktowana była brakiem zgody wnioskodawcy na zmianę lokalizacji przedmiotowej inwestycji – art. 81 ust.1 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2016r. poz. 353 ze zm.). Z przeprowadzonej oceny oddziaływania na środowisko wynikała zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę. Dowodem tego były liczne protesty składane przez mieszkańców od momentu wszczęcia postępowania. Nie były one przesłanką do wydania decyzji odmownej. Stały się jedynie przyczyną do poszukiwania optymalnego rozwiązania – wariantu najkorzystniejszego dla środowiska.

- Po analizie założeń opracowanego raportu i wniesionych zastrzeżeń, organy współdziałające uzgodniły przedmiotową inwestycję, określając warunki uzgodnienia w celu zminimalizowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i ludzi, a nie jego wyeliminowania. Mając na uwadze bliskie sąsiedztwo zabudowań, inwestycja spowoduje uciążliwość dla okolicznych mieszkańców pod względem powstałych odorów. Obecność odorów w powietrzu traktowana jest jako czynnik pogarszający jakość życia ludzi. Uciążliwość odorów wynika również z faktu, że są one wyczuwalne już w bardzo małych stężeniach.

- Wnioskodawca odrzucił propozycję realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż zaproponowanym we wniosku, dlatego też nie było podstawy przedstawienia innej lokalizacji organom współdziałającym.

- Zasada prawa unijnego (art. 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), przed wejściem w życie Traktatu z Lizbony art. 174 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską) i polskiego Prawa ochrony środowiska (art. 6 ust. 2 POŚ), która jako tzw. ogólna zasada prawa powinna być uwzględniana przy interpretacji wszystkich innych przepisów ochrony środowiska, przy opracowywaniu i zatwierdzaniu planów i programów, podejmowaniu decyzji w sprawach administracyjnych związanych z ochroną środowiska, a także przy ich wykonywaniu, to jest przy realizacji wszelkich działań, które mogą oddziaływać na środowisko.

Zasada zobowiązuje, aby każdy, kto planuje, wyraża zgodę lub podejmuje działalność, której negatywne oddziaływanie na środowisko nie jest w pełni rozpoznane (ze względu na niedostatki w wiedzy, deficyt informacji, brak pełnych danych statystycznych, niemożność wykonania analiz, niemożność wykonania symulacji, rozbieżność stanowisk, zwłaszcza stanowisk ekspertów), kierując się przezornością, podjął wszelkie możliwe środki zapobiegawcze. Na płaszczyźnie ocen środowiskowych praktycznym wymiarem zastosowania zasady przezorności powinna być odmowa wyrażenia zgody na realizację działań, których skutki są niepewne, niejasne, wątpliwe lub ryzykowne. Kierując się zasadą przezorności wątpliwość, czy dane negatywne oddziaływanie należy uznać za znaczące, czy nieznaczące, rozstrzygnąć należy na korzyść środowiska przyjmując, że będzie ono znaczące.

Zasada wymaga, aby wszelkie prawdopodobieństwo wystąpienia negatywnych skutków traktować tak, jak pewność ich wystąpienia.

- Uwagi i wnioski wniesione w związku z udziałem społeczeństwa zostały uwzględnione w wydanej decyzji. Pozytywne ustosunkowanie się do uwag i wniosków społeczeństwa przyczyniło się do wydania decyzji odmownej. Zdaniem organu projektowana inwestycja stanowi ryzyko zdrowotne, ekologiczne, jest także ingerencją w środowisko społeczno – przyrodnicze. Znając przebieg sprawy, nie przeprowadzono rozprawy administracyjnej z uwagi na świadomość, że nie zakończyłaby konfliktu, a tylko go jeszcze bardziej zaostrzyła. Wnioskodawca podejmując realizację takiej inwestycji powinien mieć na uwadze nie tylko swój czynnik ekonomiczny, ale również ekologiczny i społeczny. W przedmiotowej sprawie wnioskodawca nie starał się nawet rozważyć/poszukiwać innego rozwiązania.

WÓJT

Kazimierz Górski

Otrzymują:

- wnioskodawca
- strony postępowania poprzez obwieszczenie.